

ΤΗ ΚΓ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

† Μνήμη τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. (†63).

Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Οἱ Ἱερεῖς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Οἱ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Οἱ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Οἱ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὅδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Οἱ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Οἱ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἵλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὁρη τὰ ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, διν ἐπλασσας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτα δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοί, ὅστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέχραξα, ἴστωμεν Στίχους **ς'**, καὶ φάλλοιμεν Στιχηρὰ Προσόμοια **γ'**, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἔχος Λ Πα φ

K ^{B8} ν φι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα

κούου ου σο ο ονμου ει σα κου σο ον μουν Ku v v
 οι i i i ε q Ku οι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε Δι Δι
 ει σα α α κου σο ο ο ον μου προ σχεστηφω νη η
 η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου q εν τω κε κρα
 γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μου ον
 Ku v οι i ε ε Χ
K
 α τεν θυν θη η τω η προ ο ο σεν χη η η
 μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο
 ον σου q ε πα αρ σι i ις τω ων χει ει ει ρω
 ω ω ω ων μου Δι θυ σι i α ε ε ε σπε οι i i
 νη η ει σα α α κου σο ονμουν Ku v οι i
 ε ε Χ

Ἡ Στιχολογία. Ζ Χ

Ο
 ou Ku v οι ε φυ λα κηντω στο μα τι i μου
 και θυ νρανπε οι o χης πε οι τα χει λημουν Χ
M
 η εκκλι νης την καρ δι ανμου εις λογους πο νη

οι ι ας του προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι
 ι αις ^β
Σ uv αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
 και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλεκτων αυτων ^β
Π αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
 λεγ ξει με ^β ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα
 να α τω την κε φα λη ην μου ^β
Ο ^β τι ε τι και η προ σεν χη μου εν ταις εν δο
 κι αις αν των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
 κρι ται αυτων ^β
Α ^β κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
 σαν ^β ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^β δι ε
 σκορ πι σθη τα ο στα αν των παρατον **Α** α δην ^β
Ο ^β τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
 οι μου ^Δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη
 ην μου ^β

Φ^{B8} ου λαξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε
 στη σαν το ο μοι ^Δκαι α πο σκαν δα λωντων ερ γα ζο
 με ε νων την α νο μι ι αν ^{Β8}
Π^M ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αν των οι α μα ρτω
 λοι ^εκα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε
 ελ θω ^ε
Φ^{B8} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κραξα φω νη
 η μου προς Κυ ν ρι ον ε δε η η θην ^ε
E^{B8} κ χε ω ε νω πι ον αν του την δε η σι ιν
 μου την θλιψιν μου ε νω πι ον αν του απαγγε λω ^ε
E^{B8} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
 συ εγνως τας τρι βους μου ^ε
E^{B8} ν ο δω ταν τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
 ψαν πα γι δα μοι ^ε
K^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε
 πε βλεπον ^Δκαι ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με ^ε

A πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε
 στινο εκ ζη των την ψυ χη ην μουν **β**
E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει
 η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω αντων **β**
P ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα
 πει νω θην σφο ο δρα **β**
P υ ν σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο
 τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με **β**
E ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του
 ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου **β**
E με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν
 τα πο δω ως μοι **β**
E κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
 ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μ **β**
Γ ε νη θη η τω τα ω τα σον προ σε χοντα εις την
 φω νην της δε η σε ω ως μου **β**

Ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες αὐτά.

Τίχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ύποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Δεῦτε τὸ μνημόσυνον, τοῦ θεαδέλφου τιμήσωμεν, Ἱερῶς οἱ θεόφρονες· ζυγὸν γὰρ δεξάμενος, τοῦ Χριστοῦ προθύμως, τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ, καὶ βασιλείας κῆρυξ γεγένηται, καὶ τούτου τὴν ἀνέκφραστον, οἰκονομίαν πιστεύεται. Δι' αὐτοῦ Παντοδύναμε, ἰλασμὸν ἡμῖν δώρησαι.

Στίχ. β'. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δεῦτε τὸ μνημόσυνον ...

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πάντα περιήχησε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, τῶν ὁρημάτων ὁ φθόγγος σου, δι' ὃν φωτιζόμεθα, ἀρετῆς ἐνθέου, πρὸς πᾶσαν ἴδεαν, καὶ ὀδηγούμεθα πιστῶς, πρὸς τῆς Τριάδος θείαν ἐπίγνωσιν· διὸ ἐκδυσωποῦμέν σε, ὡς Ἱεράρχης ἱκέτευε, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Πάντα περιήχησε ...

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Πόρρωθεν προβλέπων σου, τὴν πολιτείαν Ἰάκωβε, ἀδελφόν σε προσήκατο, Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, ὁ σοφὸς προγνώστης, Ἱεροσολύμων, Ἱεροφάντορα πιστόν, καὶ ποιμενάρχην προχειρισάμενος, καὶ μύστην τὰ ἀπόρρητα, Ἱερουργοῦντα μυστήρια. Ὅν καὶ νῦν καθικέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. ζ'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πόρρωθεν προβλέπων σου ...

Ἔχος Πα φ

Δ Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι νι ω και

A γι ω Πνευ μα α α τι

Α Πα
ι μα τι του μα α αρ τυ ν ρι ι ι ου

την ι ε ρω σν υ νη ην κα τε ποι οι οι οι

κι ι ι ι λας Ι ε ρο μα αρ τυ ν υς Α πο

ο στο ο ο ο λε τω γαρ πτε ρυ γι ι ι ω του

Ι ε ρου ου ου ου πα α α ρε ε στως Θε ου

Λο γον ε κη η η η ρυ υ υ υ ξας Δι μι ουρ

γον ο ου τα του του πα α αν τος ο θεν υ πο Ι

ου δαι αι αι αι αι ω ω ων ρι ι φεις ου ρα νι

ων θα λα μων η ξι ι ι ι ι ω ω ω ω σαι Α

δελ φο θε ε ε ε Ι α α κωω ω ω βε ρ χρι

στον τον Θε ου ι κε ε ε ε ε ε ε ε τε ευ ε

Κε Πα
ε ε ε ε ε ε ε ε του σω θη ναι τα ας

ψυχα α ας η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ. Ἡχος πᾶς Δι θ.

K χ σ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω νων α μην 6

T ην πα σαν με ελ πι δα εις σε Παρ θε νε

α α να τι θη μι 6 μη πα ρι ι δης αλ λα σπευ σον

α γα θη 6 ρυ ν σθη ναι με Εν τα α χει 6 πα θων των ε

νο χλα 8ν των 6 και καθ ε κα στην πο λε με 8 ντων

με ε ε

* * *

Ἄνευ εἰσόδου· εὐθὺς ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον
εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γεόν, * καὶ ἄγιον
Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίαις, * Γεέ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Οἱ ιερεὺς· Ἐσπέρας, προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἡχος πᾶς Νη 2

I δε 8 δη εν λο γει ει τε τον Κυ ρι ον 6

πα αν τες οι δε 8 λοι Κυ ρι 8 6

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,

Δ 6 εν αυ λαις οι οι κε 8

Θε ου η μων

I δ8 8 δη ευ λο γει ει τε τον Ku ρι ον

πα αν τες οι δ8 8 λοι Ku ρι 8

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και ευ λο γει τε ε τον Ku ρι ον

I δ8 8 δη ευ λο γει ει τε τον Ku ρι ον

πα αν τες οι δ8 8 λοι Ku ρι 1 8 8 8 8

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ἔχος Δι θ

K u v ρι ος ει σα κ8 σε ται μ8 εν τω

κε κρα γε ε ναι με προσαν τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς
δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με

και

ει σα κ8σοντηςπροσεν χη ης μ8

K u v ρι ος ει σα κ8 σε ται μ8 εν τω

κε κρα γε ε ναι με προσαν τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι
σύ, Κύριε

κα τα χ μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

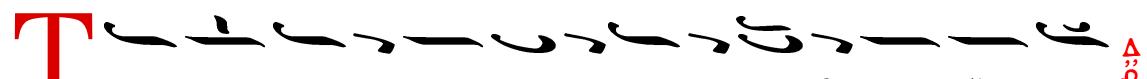

 σα ας με Δ
Kυ ν ρι ος ει σα κ8 σε ται αι μ8 Ζ εν τω

 κε κρα γε ναι με προς αν το ο ον Δ

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.

Ὕχος Λ Πα φ

Tο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ

 πα σας τας η με ρας της ζω ης μ8 Π

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει. Δ εἰς τόπον Δ

χλόης Δ ε κει με κα τε σκη νω σεν Δ

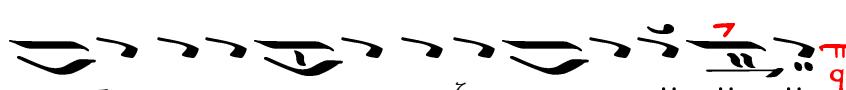
Tο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ

 πα σας τας η με ρας της ζω ης μ8 Π

Στίχ. β'. Ἔδη γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου Δ οὐ

φοβηθήσομαι κακά Δ ο τι σν ν μετ ε μ8 8 8 ει Δ

Tο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ

 πα σας τας η με ρας της ζω η ης μ8 8 8 Π

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Ὕχος Πάκτορος

Οὐαὶ οὐαὶ εν τῷ οὐ νό μα τι σὺ σῶ σον μὲν
Θεοῖς εν τῇ δυνάμει σὺ κρίνεις μεν

καὶ εν τῇ δυνάμει σὺ κρίνεις μεν

Στίχ. α'. Ό Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ενώ τι

σαι ταρη μα τατὰ στο μα τος μεν

Οὐαὶ οὐαὶ εν τῷ οὐ νό μα τι σὺ σῶ σον μὲν
Θεοῖς εν τῇ δυνάμει σὺ κρίνεις μεν

καὶ εν τῇ δυνάμει σὺ κρίνεις μεν

Στίχ. β'. Ἰδοὺ γάρ ὁ Θεός βοηθεῖ μοι καὶ οὐ κρίνεις μεν

αν τι ληπτωδή της ψυχῆς μεν

Οὐαὶ οὐαὶ εν τῷ οὐ νό μα τι σὺ σῶ σον μὲν
Θεοῖς εν τῇ δυνάμει σὺ κρίνεις μεν

καὶ εν τῇ δυνάμει σὺ κρίνεις μεν

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

Ὕχος Πάτερ Διός

Ηραὶ ηθειαμπάρακρην
βοηθειαμπάρακρην

τὸν ποιησαντος γηην
τὸν ποιησαντος γηην

Στίχ. α'. Ἡραὶ τοὺς ὄφθαλμούς μου εἰς τὰ ὅρη ο θεοὶ η ξει

η βο η θει α μ8 Δ

H βο η θει α α μ8 πα ρα Ku ρι ι ι

τ8 ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην ε

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ Δ φυ λα ξει

την ψυ χην σ8 ο Ku ρι ος Δ

H βο η θει α μ8 πα ρα Ku ρι ι 8 Ζ' τ8
ποι η σαντος τον 8 ρα νο ον και τη ην χ γη η

ην Δ

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἄχος Γα φ

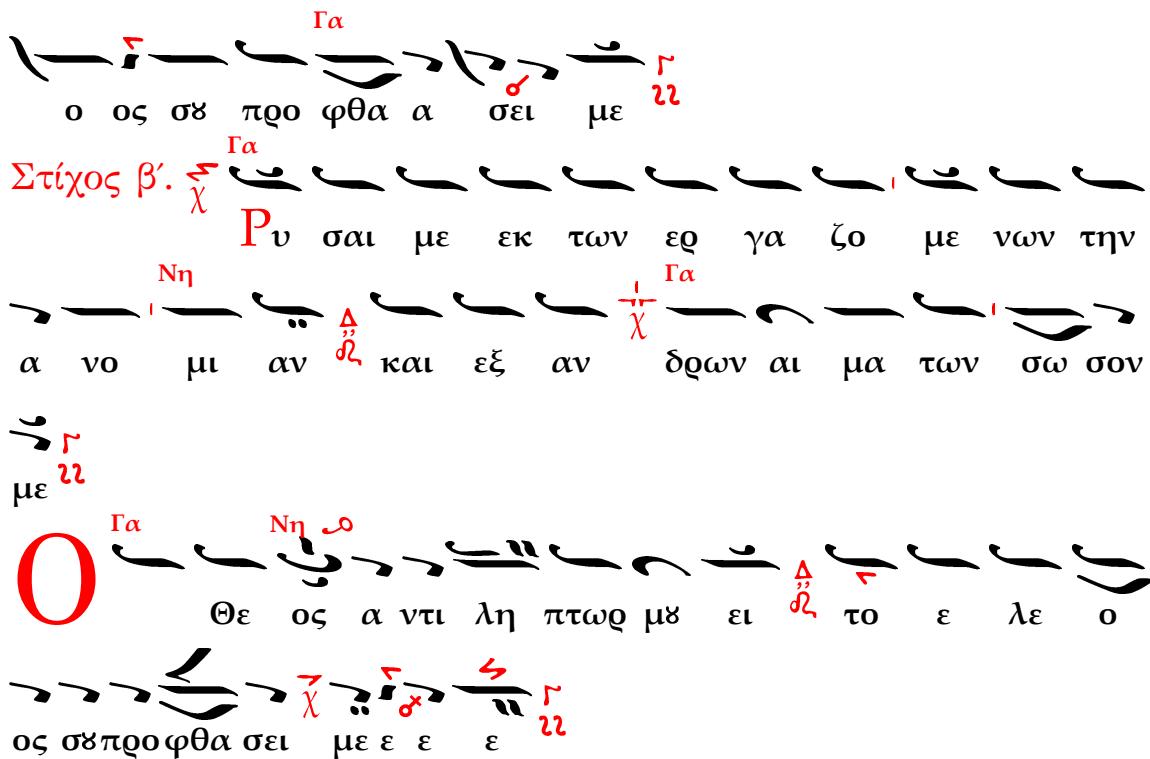
O Γα Νη ος α ντι λη πτωρ μ8 ει Δ το ε λε
Θε ος σ8 προ φθα α σει με Η
Γα

Στίχος α'. Γα Χ Ε ξε λ8 με εκ των εχ θρων μ8 ο Θε

Νη ος Δ και εκ των ε πα νι στα Χ με νων επ ε με ε λυ

Μ τρω σαι αι με Η

O Γα Νη ος α ντι λη πτωρ μ8 ει Δ το ε λε

Εύθὺς μετὰ τὸ προκείμενο ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Καταξίωσον.

‘Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἐξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ὁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγρνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Της παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔκαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

· Ο ιερεὺς ἐκφώνως

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

·Ο χορός· Ἄμην.

·Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

·Ο χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

·Ο χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Είη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενού καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

·Ο χορός· Ἄμην.

* * *

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ. Ὡχος Καὶ Νη ς

α λα λη η η σας Θε ον Λο γον σε ε Ε κη ρυ
 ξε δη μι 8ρ γο ον τ8 παν τος κο σμω ε πι δη μη
 σα ντα 8 ταις πρε σβει ει αις και νυν πα ρα α α σχ8
 τον φω τι σμο ονταιςψυ χαι αις η η μων

Στίχ. Είς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν δὲ φθόγγος αὐτοῦ Δ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης Δ τα ρη μα τα Αν τ8

K ν ν ρι ε ει και εν τω ξν ν λω η κα
 α ρα τ8 Α πο στο λ8 συ ντετριπται Δ αλλ εν Πα ρα δει
 σω τω ξν ν λω τω της ζω η ης σοι οι προ ση
 νεκ ται Δ των γαρ προ σκαι αιρων λν θεις αι ω νι ως α
 γαλ λε ται ου ταις πρε σβει ει αις της Εκ κλη σι ι ι
 ας Δ την ει ρη νηνσ8 κα τα α πε εμ ψον Δ

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, Δ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ Δ α να γγε λει το ο στε ρε ω μα Δ

K ν ν ρι ε σε ο μο λο γη η σας γεν ναι
 αι ως ο Α δελ φο θε ος γε γη θεν Δ Υι ον τ8 Θε 8 τ8

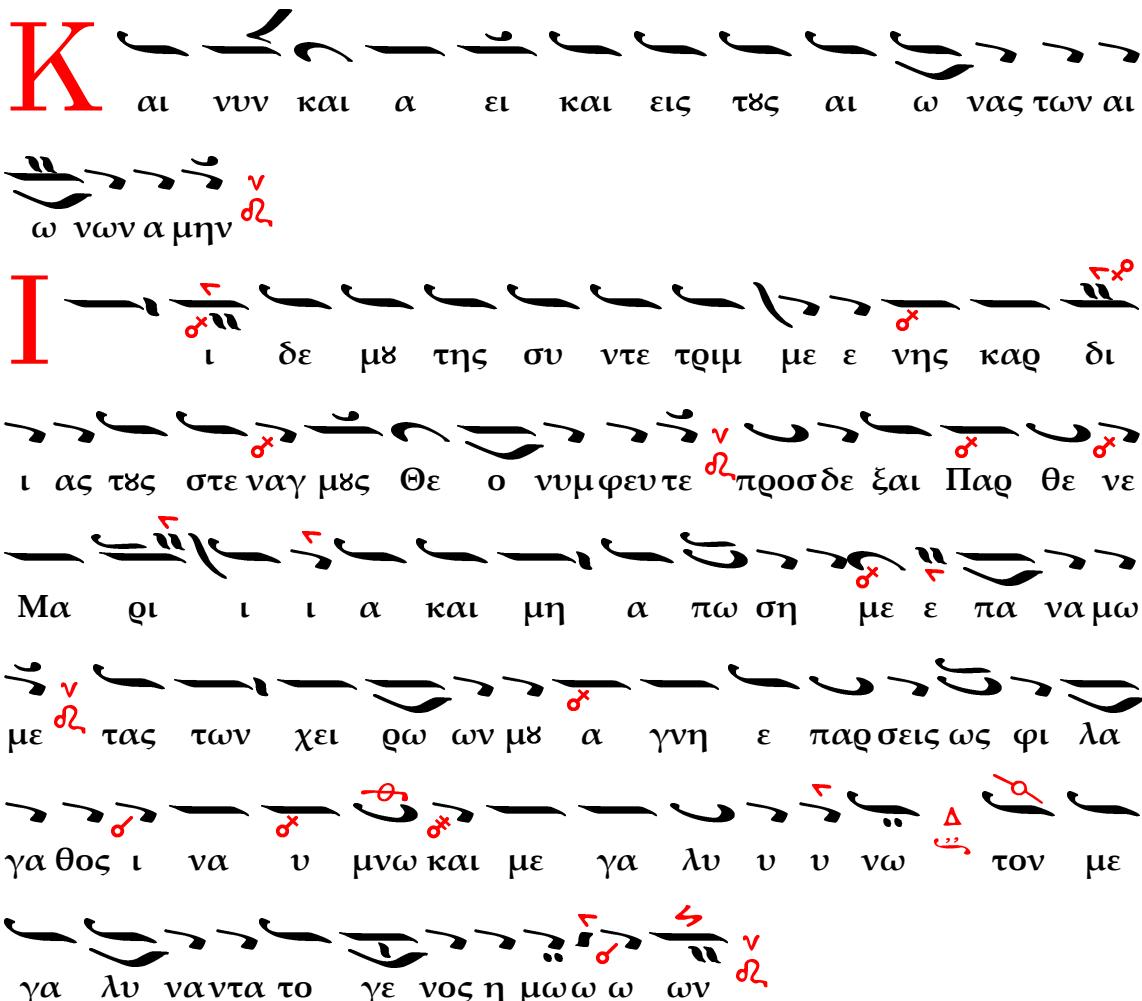
v ψι ι ι στθ ει λι κρι νω ως ο ο α οι δι
μος τθς δε δυσ φη η μθς εχθ ρθς κα τε σχν νε και ε
παυ σε δι α τθ το και ε να θλη η η σας σοι πα
ρε στη α γαλ λο ο με ε νος

Ἄγαρος οὐδὲν οὐδείς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και γι νι ω και Α γι ω
Πνε ε ε εν μα α α α τι **δλ**
T **Nη** ου αρ χι ποι με ε νος χρι ι στου **δλ** α δελ φος χρη
μα α τι ι ι σας και δι α α α α δο ο ο ο χος **δλ**
Nη και εν Α πο στο λοι οις ε πι ι ι σηη η η
μος **δλ** τον υ περ αν τον ου θα να τον η γα α α α α
πη η η η σας **δλ** και το μαρ τυ ρι ι ον ουκ ε ε πη σχυ
ν υνθης **δλ** I α α κω βε E ε ε εν δο ο ο ο
ξε **δλ** αν τον ι ι κε τε εν ε ε α δι ι α α
Πα λειει ει ει πτως **δλ** τον σω θη η ναι τα ας ψυ χα α α ας
η η η η μων **δλ**

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίω. Ἡχος πᾶς Νη ω

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ
Ὦδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφεσις ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὅφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς: Ὄτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

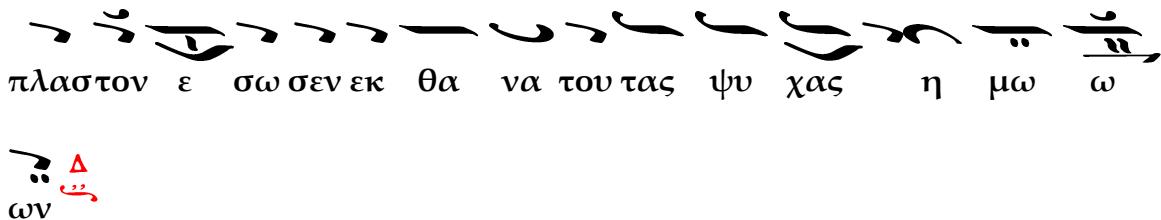
Ἄπολυτίκιον.

Ὕχος Δι-θ

Ω σ τον Ku ρι ου μα θη της Δ α νε δε ξω δι
και ε το Ev α γγε λι ov 6 ως μαρ τυς ε χεις το α πα
ρα α τρε πτον Δ την παρ ρη σι αν ως α δελ φο ο
θε ος Δ το πρε σβεν ειν ως I ε ρα α αρ χης 6 πρε
σβεν ε χρι στω τω Θε ω 6 σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

T o απ αι ω νος α πο κρυφον και Aγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ov 6 δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται 6 Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
σαρκου με νος Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
κα τα δε ξα με νος 6 δι ου α να στη σας τον πρω το

Μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια, ἐὰν δὲν ἔγινε Εἴσοδος, ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκτενῆ
καὶ τὴν Ἀπόλυσιν.

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι
καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ
πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Σοφία.

Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ο Ἱερεύς·

Ο ὁν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ
μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο Ἱερεύς· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ο Ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε,
εὐλόγησον.

Ο ιερεύς: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις της παναχράντου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψωσιν ἐορτάζομεν, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός: Ἀμήν.

* * * * *